

PARRÒQUIA

STA. MARIA DEL JAIRE

FULL INFORMATIU n. 1882

18-X-2020

«RETORNEU A DÉU, ALLÒ QUE ÉS DE DÉU»

Avui, diumenge dia 18, vint-i-novè diumenge de durant l'any, escoltem la resposta que Jesús fa a alguns fariseus i a alguns partidaris d'Herodes Antipes sobre si era lícit pagar tribut al Cèsar. Ahir, com avui, sempre hi ha gent que utilitza la situació política per introduir malícia en la relació entre les persones. La resposta de Jesús s'ha interpretat molts vegades com si Jesús establís una separació entre el món de la política i el món de la religió: «Doneu al Cèsar el que és del Cèsar, i a Déu allò que és de Déu». Però, si ens fixem, Jesús demana primer que l'ensenyin una moneda i pregunta de qui és la imatge que porta. Li contesten: «Del

Cèsar». Els denaris romans portaven la imatge de l'emperador. I nosaltres, quina imatge portem? L'ésser humà de qui és imatge? De Déu. Per tant, «retorneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu allò que és de Déu». La nostra responsabilitat com a persones és reflectir la imatge de Déu al nostre voltant, no pas estar al servei de la imatge de les monedes, de la imatge de l'emperador. Jesús no predica el regne del Cèsar, sinó el regne de Déu. No està entregat plenament a què el Cèsar regni enmig d'aquest món, sinó a què Déu regni en les nostres vides i en la nostra societat.

AVUI DIUMENGE, DIA 18, PRIMERES COMUNIONS

Avui diumenge, dia 11, a l'eucaristia d'1/4 d'una del migdia, faran la primera comunió quatre nens i nenes del grup que en els cursos anteriors van preparar les catequistes Maria Navío i Rosario García. Aquest segon grup seran: Marcel Radzikowski, David Lewandowski, Aimar Nevado Grande, Núria Rivero Costa, Mario Rivero Costa i Jordi Serradesanferm Córdoba. Moltes felicitats. Que l'eucaristia sigui sempre el seu aliment.

AVUI DIUMENGE, DIA 18, DIADA DEL DOMUND

La col·lecta d'avui diumenge, dia 18, Diada del Domund, serà per a les Missions. Tinguem presents les comunitats cristianes en llocs de missió i les seves necessitats.

PREGUEM PELS DIFUNTS: El proper dimarts, dia 20, a l'eucaristia de 2/4 de 8 de la tarda, pregarem per Patro Prados, morta recentment. Al cel sigui.

PROPER DIUMENGE, DIA 25, PRIMERES COMUNIONS

El proper diumenge, dia 25, a l'eucaristia d'1/4 d'una del migdia (12,15 h), faran la primera comunió els nens preparats per les catequistes Maria Navío i Rosario García: Gabriel Ortega Dabastos i David Rodríguez Mas. La preparació de la celebració serà el dissabte 24, a les 10,30, a l'església.

FRASES DE L'ENCÍCLICA DEL PAPA «FRATELLI TUTTI» (2)

Segon capítol (núms. 56-86): Un estrany en el camí. (56) En l'intent de buscar una llum enmig del que estem vivint, i abans de plantejar algunes línies d'acció, proposo dedicar un capítol a una paràbola dita per Jesucrist fa dos mil anys. Perquè, si bé aquesta carta està dirigida a totes les persones de bona voluntat, més enllà de les seves conviccions religioses, la paràbola s'expressa de tal manera que a qualsevol de nosaltres pot interpel·lar. (63) Jesús explica que hi havia un home ferit, tirat en el camí, que havia estat assaltat. Van passar diverses persones al seu costat, però van fugir, no es van detenir. Eren persones amb funcions importants a la societat, que no tenien en el cor l'amor pel bé comú. No van ser capaces de perdre uns minuts per atendre el ferit o almenys per buscar ajuda. Un d'ells es va detenir, li va regalar proximitat, el va curar amb les seves mans, va posar també diners de la seva butxaca i se'n va ocupar. Sobretot, li va donar alguna cosa que en aquest món ansiós regategem tant: li va donar el seu temps. Segurament ell tenia els seus plans per aprofitar aquell dia segons les seves necessitats, compromisos o desitjos. Però davant del ferit va ser capaç de deixar-ho tot a un costat, i sense conèixer-lo el va considerar digne de dedicar-li el seu temps.

(64) Amb qui t'identifiques? Aquesta pregunta és crua, directa i determinant. A quin d'ells t'assembles? Ens fa falta reconèixer la temptació que ens circumda de desentendre'ns dels altres; especialment dels més febles.

(66) Mirem el model del bon samarità. És un text que ens convida a que ressurgeixi la nostra vocació de ciutadans del propi país i del món sencer, constructors d'un nou vincle social. (68) El relat, diguem-ho clarament, no lllisca un ensenyament d'ideals abstractes, ni se circumscriu a la funcionalitat d'una moralitat ètica-social. Ens revela una característica essencial de l'ésser humà, tantes vegades oblidada: hem estat fets per a la plenitud que només s'aconsegueix en l'amor.

(69) La narració és senzilla i lineal, però té tota la dinàmica d'aquesta lluita interna que es dona en l'elaboració de la nostra identitat, en tota existència llançada al camí per realitzar la fraternitat humana. (...) Tots tenim una mica de ferit, alguna cosa de lladre, alguna cosa dels que passen de llarg i alguna cosa del bon samarità.

(74) En els qui passen de llarg hi ha un detall que no podem ignorar; eren persones religioses. És més, es dedicaven a donar culte a Déu: un sacerdot i un levita. Això és una forta crida d'atenció, indica que el fet de creure en Déu i d'adorar-lo no garanteix viure com a Déu li agrada. (...) La paradoxa és que a vegades, els qui diuen no creure, poden viure la voluntat de Déu millor que els creients.

(77) Cada dia se'ns ofereix una nova oportunitat, una etapa nova. No hem d'esperar tot dels qui ens governen, seria infantil. Gaudim d'un espai de corresponsabilitat capaç d'iniciar i generar nous processos i transformacions.

(78) Però no ho fem sols, individualment. El samarità va buscar un hostatger que pogués cuidar d'aquell home, com nosaltres estem convidats a convocar i trobar-nos en un «nosaltres» que sigui més fort que la suma de petites individualitats.